بې وخته تقاضې

اکمل اعلام

بې وخته تقاضې

اکمل اعلام

١۴٠١

Bey Wakhta Taqazey

Pashto Poetry

ماښامونه مې اوږده لکه کلونه
او کلونه مې کوتاه لکه ماښام

Ketabton.com

ISBN 978-9936-1-0629-1

Akmal Elam

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وخته تقاضې

اکمل اعلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د دې کتاب ټول حقوق د ليکوال سره خوندي دي -

ISBN 978-9936-1-0629-1

9 789936 106291

بې وخته تقاضې

د شعرونو مجموعه

شاعر: **اکمل اعلام**

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم	:	بې وخته تقاضې
شاعر	:	اکمل اعلام
د پښتۍ مفکوره	:	عبدالوهاب اعلام
د پښتۍ انځور	:	مهدي مسچي
ډیزاین	:	اکمل اعلام
چاپ وار	:	لومړی
د نشر کال	:	۱۴۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وخته تقاضې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهدا

کــه مې ځــان تــه هم لیکلي یا وییلي
په همه معنی اعلام دی چې اهدا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرلیک

چې له ژونده زه څه غواړم او ژوند ما ځیني څه غواړي. د مغرب د بې مِهریو نه نیولی د ډلي تر محبته، د کابل تر افراطیته او د فارس تر اصالته. ښه ستړی ښه ستومانه. خو لا پوه نه یم چې له ژونده زه څه غواړم او ژوند ما ځیني څه غواړي. د ژوند ټولې تقاضې مې په سر سترګو، خو دا ځیني یې کمال کړي. یا له وخته دومره وړاندې چې سویې نه مې بالا وي او یا دومره معطل شي چې که وشي خوند یې نه وي. زه هم ډیر پرې نه پوهیږم، نه پر ما پوره پوهیږي چې له ژونده زه څه غواړم او ژوند ما ځیني څه غواړي.
د هندسې او کمپیوټر نه لرې، د روزګار د سرخوږي نه څنګ ته او د جانان د خیالونو نه پټ چې کله زه له ځانه سره کینم. بس یو زه یو مې نوټونه. نه په ژبه بند و واز یم نه حساب د کلماتو. بس چې څه مې په زړګي وي، هغه وایم هغه لیکم. که له ځان سره مې جنګ وي، که جهان سره مې جنګ وي، که خفه یم له جانانه، که له ژونده یم ستومانه. بس یو زه یو مې نوټونه. چې په ذهن کې مې هر څه راځي، پریږدم یې چې راشي. کله له ځانه سره مشوره کوم چې ویې لیکم که نه او کله بیا اصلاً مشوره نه کوم. د ځان هم نه منم. چې څه راځي هغه لیکم. دا لیکل آخر دومره شو چې یوه مجموعه ګۍ ترې جوړه شوه.
د عمر بې وخته تقاضې د ژوند یوه برخه ده. ځیني یې جبران ناپزیرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقاضې وي خو تيښته ځيني نه کيږي. کله يې منم، کله ورسره لاس او ګريوان يم. د دې منلو او جنجالونو نتيجه دغه وړه مجموعه ده چې د درنو لوستونکو خدمت ته اهدا ده. هره اصلاح او نقد مو په سر سترګو.

په درنښت

اکمل اعلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت

عبدالوهاب اعلام
۱۷ جولايي ۲۰۲۲

له ژونده يو څه غوښتل هغه که په اندازه وي او يا هم له وخته مخکې او وروسته غوختنی وي، کله کله يو لوی نعمت شي. هو نعمت. د ډير څه غوښتنه د چا خودغرضه انا نه، بلکې روح دی او همدا غوښتنه د خواهش له لارې مونږ او تاسی سره اړيکه پيدا کوي. يوه برخه يې چې ولې مونږ هيڅکله په بشپړ ډول مطمين نه يو دا ده چې روح د لا زياتو لپاره په طبيعي لټون کې دی. له همدې امله غوښتنې او هيلې تل په زړه پورې تړل کيږي. هو: مګر وخت د عمر د ډيريدو په صورت کی يو څه چټک معلوميږی که څه هم فيزيکي وخت يو حقيقت دی. خيالي وخت د وخت په اړه زمونږ درک دی او څرنګه چی انسان لوييږي، خيالي وخت ورته لا ګړندی ښکاري.

بل لوري ته د ناراحتۍ لټول يو ځه عجيب عمل دی، خو دا يوازينۍ محدوده ده چيرې چې دوامداره يا د پام وړ وده کيدی شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ دا مهال په داسې چاپيريال کې ژوند کوو چې د ډيرى خلکو هدف آرام لاسته راوړل دی. چې په حقيقت کې زمونږ يو لوی شمير، نه يواځې د هوسا ژوند هڅه کوي، بلکې د ناراحتۍ څخه د تيختې لپاره هلې ځلې هم کوي. مونږ په دوامداره توګه په دې کوښښ کې يو چې د خپلې هوساينې کچه وساتو يا يې لوړه کړو. په هرصورت، يو له سترو مهارتونو څخه چې يو څوک يې زده کولی شي د ناخوښۍ سره د آرامی وړتيا ده. اکمل داهنر لري.

د درد لاره مې پيدا کړه ور روان شوم
ور روان شومه سره د څو دردونو

درد مې وليدو احساس مې کړو په لاره
د درد نخښې مې جدا کړې له غمونو

څه خپل درد څه د يار درد څه د اغيار درد
څه د ملک و قام و نام په خروارونو

يو څه درد مې ځان ته نور لاره کې جوړ کړ
څه چې وو هغه مې زيات کړ په چندونو

سببونه مې د هر درد راپيدا کړل
او دردونه مې تري جوړ کړل په چلونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هـــر درد دوا مې درد پــه شانتې درد کړه
پــه فکـــرونـــو پـــه سوچـــونو پـه غمونـــو

يو درد زه شوم يو مې درد شو دواړه يو شو
دواړه يـــو پـــه نوو طـــرحـــو پـه رنګـــونـــو

لا تر دې چې درد اعـلام شو اعـلام درد شو
چې کـوم درد شو کوم اعـــلام شو د دردونو

همدارنګه درد هم يو ځه عجايب زان کی نغښتلي دي. درد هغه فرصت دی چې زمونږ په ديد زمونږ د ژوند لارې ننګوي. کله چې شيان ښه پرمخ ځي، مونږ ته ژوند د منلو وړ ګرځي، مګر صدمه مونږ د ژوند ځنډو ته رسوي، مونږ ته اجازه راکوي چې له يوې نوې افشا کوونکې زاويې څخه وروګورو او د ځان د خلاصولو لپاره يو حرکت غوره کړو. دا حرکت ممکن د نوي ملګري موندلو، د نوي کتاب لوستلو يا د يو څه ليکلو او يا هم د مختلفو کاروبارونو کې دخيليدلو په څير وي خو دا حرکت حتمي دی. ژوند لوړې او ژورې لري اما معيارونو او توقعاتو يې پيچيدګي يو څه رڼه کړې ده. که چيرې هيڅ خراب يا سخت نه وي نو بيا به هيڅ ښه يا ساعت تيري نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند تعریف دهرچا د نظره فرق لري. اکمل خپل ژوند داسې انظوروي، که څه هم لږ د ژوند ناخوالو ته متوجه معلومیږي.

د پینځـــو ورځـــو ژونـدون پینځه ســـهاره
حوصـــله ورتـــه پینځـــه ورځې د شـــماره

د پینځـــو ګـــرمـــو غـــرمـــــو پینځه تـاوونه
باقی یخ دیګـــر و شــــــام و شب قـــراره

د خنـــدا پینځه وختونه چې قضــــا شي
قضـــــايي ورته پینځه ســـلګۍ پـــه لاره

د شــاعــر دا مـجـمـوعـه چـې بـې وخـتـه تـقـاضـې نـومـيږي، پـه هرشعرکې يې فکري ځواک، د فکر ښکلا، د ژوند لپاره يو مثبت احساس سره يو ځاى يو ځانګړى تخییل او تخلیق موجود دی. د اکمل شاعري لفظي هم ده، چې د یوې ځانګړې پیښې څخه اخیستل شوی خو بل لوري ته استعاره هم لري، یعنی ډیری معناوې او بڼې ورکې ښکاریږي.

که نور یی وستایم ځیني به فکر وکړي چې مشر ورور یی دی باید یی صفت وکړي. نو راځئ چې باقی قضاوت تاسې ته پریږدم. دا هم د هغه نوی کتاب او دا هم تاسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وخته تقاضې

ځـــه بې وختــه تقـاضې زمـــا د عمــر
د بـــازۍ وخـتـــونه ځـــار شــو لــه غربته

شـــيدايي پـــه طفـــوليت د زلـــف و چشم
او بـــاقي متنـــفـــــر تـــــر عـــاقبتـه

پـــه شبـــاب کې د پيـــرۍ همـــه خـــويونه
پـــه پيـــرۍ کې مستـــي بې منـــاسبتـــه

بې خـــوابي بې رغبتي ځـــوانه ځوانۍ کې
د دردونـــو بـــار انبـــار بې مـــوقعـيتـــه

کلـــه درد د مهـــر و لطف و وصـــل و قـــدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلـــه درد د هر انــــــــدام بې مصلـــحتـــه

مـــو کچلـــه ریش سفیـــده په ځوانۍ کې
څـــــه پیـــري څـــه فقیــــري دراز مـــدته

نـه طفلي نـه جواني شـــوه نـه مستي شـــوه
لکـــــــه پیــــــر وم لـــــه اول لـــــه اصالتـــه

په راستۍ چې اوس پیري شوه شباب راغی
بــې مـــودې سعیِ تمثیل بې لـــه قـــدرته

چـــې هغـــه وم چې بـــوړا ومـــه بې وختـــه
او کــــــه دا یم ســـــردرګــم لـــه اصلـیته

څــــــه بې وختـــه تقـــاضې زمـــا د عمــر
څـــه اعــــلام څــــه زنـــدګي بې شفــافیته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلنشين

که سپين ويښتـان د زوال لار ده، دلنشيـن ولې وي
قــدر کــه کــرښې د جبين وي مــاه جبيــن ولې وي

زمـا او ستا شباب يو ځای تير شـو نـو بس دی کنه
د وصل شپه کې به سپين پرکی ماسپښين ولې وي

چــې راپخيــږې راخــوږيــږې چــې دا ولــې ولــې
دا زمــا عشق بــه ظــالم وخت تـــه نـازنين ولې وي

ګـــوندې ځواني لـــه سره بيا راځي بيا نوی شـــومه
ګـــني د هجـــر فکـــر دومـــره آتشيـــن ولـــې وي

لکـــه چې تـــه مې همسفـــر يې دا دردونـه هم دي
چې همسفـــر تـور وي سفر بـه مې رنګين ولې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مــو د عمــر تقــاضا ده کــه بس سترې بـه یو
پــه هــر رښتیا او پــه هر دروغ به مو یقین ولې وي

اعــــلام پــه زړه کې د هر چــا مقـام ټاکلی ساتي
نــو ستــا نفرت بـــه مې د مهر جــانشیــن ولې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

واويلا

زمــــا ښــــار غضب غضب دی زمــــا کلــــی پــــه ژړا دی
زمــــا ټــــول شبــــاب پــــه قهــــر واويــــلا کــېږي مبتلا دی

زمــــا دین ذره ذره هـــــــره ذره يــــې څــــو ذرې شــــوه
زمــــا ژبــــه کېږي ســلــګۍ دي نظـــم و نثر يې فنــا دی

رنګ زمــــا د ستــــرګو لاړو کــــه دنیــــا شوه توره سپینه
ګلان تــــور بلبــــلان سپین شــــو طبیعت په واويــــلا دی

زمــــا درد زمــــا په زړه وي کــمــوم يې زيــــاتــــوم يــې
زمــــا اوښــکې پــــه حساب دي تبسم مې نــــا اشنا دی

د بــــدن اعضــــا مې ټــــول خــواره واره دي مسافــــر دي
څــوک د هند څوک د عـربو څوک د غرب نغمه سرا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ژونـــد او د وخت پیټی لــه اولـــه یــو څـه درونـد وو
کــور مې نشته اوس همـدا پيټی هـم درد دی هم دوا دی

د اعـــلام هره لحظه د هــر یـــو رنګ خـــوازه یـادونــه
اوس که ښه دی که ښه نه دی کور همدا وطن همدا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سایه

زه سایه ستا د قامت شوم
تـه لـوړیـږې ته اوږدیـږې
زه په تمـه د رڼـا یـم
چې پیـدا شي زه پیدا شم
ګـونډې زه بـه هـم لـوړیږم
خـو ګومان کـوم چې شپه ده
دا رڼـا د سپـوږمۍ نـه ده
او د ستـورو پـه ځـلا کې
جسم وي سـایـه یې نـه وي
نـو زمـا وجـود درغـل دی
خـو پـوهیږمـه چې شتـه یم
دا چې نه ښکارم دا وخت دی
یـو ساعت خـو به سبا شي
او رڼـا بـه راښـکاره شي
زه بـه هم پکې ښـکاره شم
خـو کـه هر څومره ښکاره شم
زه سـایـه یم وجـود نـه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

د درد لاره مـې پیـدا کــړه ور روان شــوم
ور روان شـــومـــه ســره د څــو دردونــو

درد مې ولیــدو احساس مې کــړو پـه لاره
د درد نخښې مې جــدا کــړې لــه غمـونو

څـه خپل درد څـه د یار درد څـه د اغیار درد
څــه د ملک و قــام و نــام پــه خـروارونــو

یو څـه درد مې ځان ته نور لاره کې جوړ کړ
څـه چې وو هغه مې زیات کـړ پـه چنـدونـو

سببـونــه مې د هــر درد راپیــدا کــړل
او دردونــه مې تــرې جــوړ کړل په چلونو

د هــر درد دوا مې درد پـه شانتې درد کړه
پــه فکــرونــو پــه سوچــونو پـه غمونــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو درد زه شوم يو مې درد شو دواړه يو شو
دواړه يـــو پـــه نوو طــرحـــو پــه رنګـــونـــو

لا تر دې چې درد اعـلام شو اعـلام درد شو
چې کـوم درد شو کوم اعـــلام شو د دردونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيست و روزګار

نــاګـــزيـــره د الــفت
ګـــريــزانـــه لـه نفــرت
څـــه عجـب زيســـت و روزګــار

نـــه پـــه تمـــه د دنيـــا
نـــه پـــه غم د آخــرت
څـــه عجـب زيســـت و روزګــار

پـــه يـــوه خنــدا پخولا
او يـــو عمـــر نذاکـــت
څـــه عجـب زيســـت و روزګــار

زه لـــه تا پـه شرمو پټ
او تـه مـــا تـــه خجـالت
څـــه عجـب زيســـت و روزګــار

يـــو زمـــا عقل و ذکىٰ
او بل ستـا قـد و قامت
څـــه عجـب زيســـت و روزګــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا جفا زما نصیب
زما مینه ستا حاجت
څه عجب زیست و روزګار

آموخته له درد او رنج
څه راحت او څه راحت
څه عجب زیست و روزګار

زما هر کلام شفا
ستا هر دید د جراحت
څه عجب زیست و روزګار

زما عمر ته زوال
ستا شباب تر قیامت
څه عجب زیست و روزګار

کله درد بې له سببه
کله هسې مسرت
څه عجب زیست و روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر يم چې پوهيږې
د اعـــلام پــه هر لغت
ځـــه عجـب زيســت و روزګــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزنده

کــه مې درک و فهم و عقـل افتـاده وی
نـه بـه دا هسې زعـلان نـه افسـرده وی

انا الحق مجاز په دار, باطل به څه وی
که دي وس کې پس لـه مرګه اراده وی

زمـا بس بیګا سبــا ، سبــا بیګا شــي
څـه به ښـه وی کـه لـږ عمر ارزنـده وی

کـه تـه نـه وی زه به څه وم ته به څه وې
کـه تـه نـه وی تـه بـه هم لــږ آسوده وی

غــلامي مې بیهــوده قبـولـه نـــه کړه
کــه ښکاره وی نـو یو څه به بیهوده وی

دا رڼــا ده کــه پــرده زمــا پــه سترګو
دا اعـــلام به داسې نه وی که پرده وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت سرعت

مــاښــامونــه مې اوږده لکــه کلــونه
او کلــونه مې کــوتــاه لکــه ماښــام

لــه مقامه راخطا پــه څــه شتاب شـوم
راخطا پــه بل منـــزل پــه بــل مقــام

زمــا قــدر خــو دې بالکل په تا نـه وي
ستـا پـه نـام هسې بې نام شومه بدنام

په اظهار مې څوک بندیز لګوی نه شي
زمـــا زړه زمـــا نظـــر زمـــا کـــلام

کلـــه غـاړه عبادت شي کلـــه تیښـــته
بنـــدګي او دشمنـــي دواړه اعـــلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولا

مـــوعظـــه و نصـــایح دې تمـهیـــدي دي
زه مســـلم ابــن مســـلم ابــن مـــولا یـم

ته فریب کې د قبضې ساز و تصویر یې
زه مـــولا یـــم لـــه دې ټـــولـو نـــه بالا یم

د غفـــلت تیـــاره یلـــدا نـــه هـم اوږده ده
لـــه قـــرونـــو منتظـــر ستـــا د سبـــا یـم

مشـــاکل او مصایب خـــو عـــارضـــي وي
چې په څــه مې رب رضـا وي زه رضـا یم

تـــه هـــزار هجـر و نفـــاق و نفـــرت راوړه
زه بـــه صـــدهـــزار پـــه تمـــه د اشنـــا یم

پـــه اعـــــلام د نابلـــدو ګمـــان مکـــړه
زه مـــولا یم تـــا نـــه دوه ګوتې سیـــوا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

څـو خبـرې مـې پــه زړه دي
کـــه يې نـــه وايـم کـړيـــزم
کـــه يې وايـــم شيطـاني ده
کـــه يې پټ کـړم خيـانت دی
پـــه خـوښـۍ خنـدلی نـه شم
اوښـــکې پټــې تـــويـــومـــه
ښــــه بــې رنګــــه بــې اوازه
بـــې مطــلبـــه بــې مــرامه
بـــې ارزښـــه بـې ثبـــاتـــه
شـپې او ورځې دي تيـريـږي
نــه ګفتـــار د خپـلې خـوښې
نـــه کـردار د خپـل شخصيته
نــه مې ژونـد پــه خپله خوښه
نــه د مـــرګ تـــاريخ معلـومه
هـــره ورځ د شپـــې پـــه تمـــه
هــــره شپـــه آرزو د ورځـــې
خو نه شپه ښه ده نه ورځ ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې شپه شي او سبا شي
بس سوچونه او فکرونه
خو افسوس چې بدتريزي
د اعلام هسې حالت چې
د سوچ هم حوصله نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفګان

پــه ځــان بــاندې خفــه يم پــه جــانــان بــانــدې خفــه يم
د قـــام و نـــام په حقر جـــاويـــدان بـــاندې خفـــه يـــم

نــه تـا وينــم نــه ځـان وينم نــه حب شتــه نــه وفــا شتــه
پــه اوج د دې خفــګان کې پــه خفــګان بــانــدې خفـــه يم

خــو مــرګ وي يو ځل راشي يــو ځل تير شي کيسه ختمه
لحظـــه لحظـــه د مـــرګ ظهر و کتمان بـــانـــدې خفـــه يم

پــه خپــل دين و مذهب و دود دستـــور مې تربيـــه کـــړې
تـــه لاړې اجنبي شـــوې ستـــا کفـــران بـانـــدې خفه يم

د ســـاز و رنګ حـــدود يـــوه نقطـــه کې خـــلاصه شـــو
پـــه خپـــل هنـــر ادب نظم و الحـــان بـانـــدې خفـــه يم

همـــــدومـــره بـــه بـــــالا وم چې راوغورځيــدم درز شـــو
پـــه شتـــه نـاتـــوانۍ او نشت تـــوان بـانـــدې خفـــه يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت به بيا راجيګ شم بيا به جيګ شم نور به جيګ شم
اعـــلام کـــه پـــه نزول د خپـــل وجـــدان بـــاندې خفه يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعوني

ستا د عشق هره خبره اکنوني ده
خو زما عقل و ذکیٰ افلاطوني ده

ته د رنج و درد له کیفه ناخبره
او زما هره لحظه دګرګوني ده

ستا جهان همه بازي لهو و لعب دی
زه ژوندی یم هره سا مې میلیوني ده

د دزدانو قاتلانو مینځ کې اوسم
نو چې پاک یمه ارواح مې بیروني ده

زما درد ته درمان ته نه یې پوهیږم
زما درد زما له درده بدوني ده

موسوي دعا ساتلی یم اعلامه
ګنې درسته جامعه مې فرعوني ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې

وايي هــر څــه چې کــرې هغه به ريبې
زه ګلان کـــــرم زوزان ريبــم چــې ولې

زمــا درد د آسمــان سترګه لمده نه کــړه
خود به ستوري د آسمان ريبم چې ولې

کـه مې آه نـابـود ناچـار ناکامه نه کړې
زه به غوښې د خپل ځان ريبم چې ولې

د اغيــار په خــوله د يار له سره تير دى
ځمــه پوزه د خپـل خــان ريبم چې ولې

کــه په تخت زمــا بچى زمــا نيکـه مري
نــو زه تخت د ســـليمان ريبــم چې ولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولـــس وژل میـــړانــــه بـــولي خلکــه
ځـم شمشیر د قهـــرمان ریبم چې ولې

ارمــانــونــه د اعــــلام زړه کې کــــرلي
څـه بـه وایم چې ارمــان ریبـم چې ولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دین او کفر

زه د رب خلاف راوتی
سور کافر یم د انعامو
د شیطان طالب علم
او دشمن د مومن نامو

رب چې څه راپیرزو کړي
زه په رب که پرې مشکور شم
دا وطن به ورانومه
که کافر شم که مفرور شم

که کافر یم زه به وایم
تاته دا اجازه نشته
زه به تاته کافر وایم
ستا د پاره سجده نشته

که په ښه عمل یې ګورم
په والله مرګ یې روا دی
که عمل یې بد بدتر وي
زما ورور زما مولا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه بــه حق نـه وايې چپ شه
يـا مې ظلـم تــه حــق وايــه
چې پــه مــا يې ايمان راوړ
نــو بيا څــه غواړي له خدايـه

زمــا علــم پــه کار نـــه دی
خپل بادار مې خپل آيين دی
چې هغــه راتــه څــه وايي
بس هــم هغــه زمــا ديـن دی

د دنيـــا هـــر امـــر کفـــر
يــو وژل د ثـــواب کـــار دی
يـــا مې وژنـــه يـــا دې وژنم
زمـــا ســر د جهله جــار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسه

نــــو بـس دغسې کــیسه ده
چې یــې زور رابــانــدې بره
نــه پــه ګفت نـــه پـــه خبره
نــــــه د قــــام نه د ټــبـــره
او پـــه درد مې خــوشـــالیږي

چې یو لرې شي لس راشي
د هغـــو نـــه ورسیـــوا شي
او اختـــــه پــه نـــاروا شي
نـــه ختمیـــږي نـــه سمیږي

نصیحت پــرې اثــر نه کړي
غولــول چې هسې څـه کړي
پـــه شـــوتلو کې واخـــه کړي
د امیـــر پـــه نـــوم یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمـــاز پــه خوله باور کړي
د ریبـــاره لـــرې سر کـــړي
خپلو ورونــو سره شر کـــړي
خـــو دنیـــا ته نه ښـکاریږي

تــول کافـــر ګــڼي د مخې
خپل مذهب د خپـلې خوښې
څه عقدې یې زړه کې خښې
د شیـــطانه جـــوړ ډاریـــږي

زه بــه څـــه وایم چې څـــه یم
د همـــدوی د کـــور کالـــه یم
کـــه هر څـومره ترینـــه ښـه یم
اعـــلام دوی سره یـــادیـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

بــد مې مه بوله یو وخت خـو گــوره بنه وم
لــه یــوې ادا دې ســـل ځــل تــاویــدلــم
پــه خنـــدا دې غــوړیــدل د زړه گلـــونــه
پـــه خبـــرو بـــه دې روح روان تـــازه شــو
د دیـــدار د انتظـــار دردونـــه هـــای هـــای
د دیـــدار دردونـــه دې نـــه پسې زیـات وو
شب و روز زیست و روزگار راځینې پاتې
بس یـــو تـــه یـــو ستـا یـــادونـــه یو دردونه
زمـــا ژوند زمـــا حیـــات د حیـــات هیلـــه
همـــه تـــه وې همـــه تـــه وې همـــه تـــه وې
اوس روزگار یــو څه کارونه را په سر کړل
لـــز مې فکـــر د وسعت پـــه لـــور روان شو
په وسعت کې ځـای زیاتیزي پام دې اوسه
ستـــا مقــام په خپل مقـــام دی بدل نه دی
زه اوس هم هغه اعـــلام هغه اعــــلام یــم
خــو د ژونـــد د تقــاضــو جـواب لازم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه که ته

پـه لعن و سب دې کــه رابـولـم پـه فـدا کـه پـه ځـــار
یــا بن الغـــریبــه نـــه خپلیـــزې نـــه سمیــزې نــه یـــار

تـــه ســـراپـــا زمـــا پـــه ذهـــن و فــــؤاد لــهـــو و لعب
زه همــــه دم د بــــل سهـــر د بـــل سبـــا انتـــظـــــار

دې اعتــــدال دې تحمـــــل مـــې لا حــــــدود منــــلي
لــه حــده پـار د زرګـــر ســـل د آهنګـــر یـــو ګـــوزار

د اسمـــان ســـر شـــه یـــو ویښتـــه ســـره دې نـــه سمـــوم
زه مستقـــل ستـــا پـــه سر سر، د سر په سر دې بادار

د ژونــــدانـــه لـــه تـــاب و خمـــه ښـــه ستـــومـــانــه ومـــه
ستـــا سیـــاست نـــوي غمــــونـــه نـــوی خـــم نـــوې لار

اعــــلام پـــه یـــو دوه کې حیـــران لـــه تصـــامیمـــو وتـــی
چې څوک مومن دي څوک مسلم څوک خوارج څـوک کفار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناچاري

چې دې نوم اخستی نـه شم
د غمــاز د تـــرس و وهمـــه
هسې نـــه چـــې دا اواز مې
یـا ستا مینه پـه کاهش کړي
یــا زمــا عمــر را کــم کــړي
خو په زړه کې راته ګران يې
محتـــرم يـــې معظــــم يــې
ستــا سوچه مینه چې ګورم
هـــــره ورځ درمیيــــنيـــږم
ستــا خلوص او شجاعت ته
زه همــه ســـلام ســـلام یم
خـــو ډاريــږمــه ځنـګل کې
نــه ښــکاري نــه مسلح يـم
زړه مې غـواړي خـو ناچاره
چې دې نـوم اخستی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت

زمـــا زړه خـــو داسې نـــه وو چـــا بـــدل کـــړ
آمـــوختـــه يې د دنيـــا پـــه چـــل و ول کـــړ

مـــا خـــو سپينـــې اوريـــدې سپينـــې وييـــلې
په دې سپينو مې تک سپين دا تور اور بل کړ

د فطـــري حـــواســـو مخې تـــه مې نـــه شې
کفـــر نه شـــو کـــه مې ستـــا حسن اول کـــړ

د غمـــازو منـــډې تـــرړې دومـــره تيـــزې
چې زمـــا غريب مـــزل يې پکې شـــل کـــړ

زه د خپـــل فکـــر صـــاحب د خپـــلې خوښې
تـــا زمـــا پـــه خپلـــه خـــوښه جوړ غوبل کـــړ

کـــه خنـــدا تـــه مې پريـــزدې غمـــونه يوســـه
ســـتا غمـــونـــو رانيـــزدې زمـــا اجل کـــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اعــــلام نــــور تش په نــوم وصل ثقيــل دی
ژونــــد فـــراق زمـــا د همـــه عمــر مل کـــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

آئينه

د آيين مخ ته ولاړ او ځان ته ګورم
که مې ځان ته لږ خپل ځان ته ګونډې پام شي

که ښکاره راته د څو کلونو درد شي
که يې ووينم او زجر مې تمام شي

عکس د مينې د احساس عکس د ربښتياو
لا اقل که يې معلوم قد و اندام شي

که مې سترګو کې تصوير د يار ښکاره شي
که ښکاره شي او ښکاره راته مدام شي

په جبين د عمر کرښې که تقدير وي
تريو تندی ګونډې سبب د ښه مقام شي

لږ د رنج و غم دا شکل که ښکاره شي
که ښايسته وي چې مې زړه ورسره رام شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آیینـــه هـــــم څـــه ډېـــر خـــوشـــالـــه نـــه یــم
تک سپین پړک وي، تک تور تم شي چې اعلام شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابتسام

ابتســـام دې جــو ابــري شمس پرده پوشه
نـــور جــاري سرور طاري ستـــا لــه آغوشه

روی بـــرتـــر چشـــم احمـــر ادا قـــاتـــلـــه
حـــلاوت د صوت رســـا تـــر هـــره ګـــوشه

غیر مطلوبه غیر مرغوب خو ګوره پروت دی
د محبـــو قتـــل عـــــام دا ستـــا لـــه دوشـــه

لـــه حیـــاته مې دا ځـــو کالـــه درکـــم کـــړه
د وصـــال زمـــان خـــالي لـــه عقل و هوشه

د حب بیع و ربـــا ټـــول تـــا تـــه حـلال دي
یـــا نصیب یـــا زمـــا حبـــه پـــرفـــروشه

یـــا بـــه تـــه یې یـــا بـــه دین و عقـــل و علم
زه صایم ستـــا د ښـــکلا د خـــور و نوشـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعــــلام عمدي غفلت خــو ښــه يې اوري
ستــا د حسن داد فــريــاد صدا خــاموشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درد داستان

زمـــا دغـــومـــره زامـــن وو
یــو ډاکتــر یـــو انجنیــر شو
یـــو مـــولا یـــو نظـــامي شـــو
یــو تجــار شــو پیسه دار شو
یــو مشیــر شــو د خــواصــو
یــو کاسب شو عــام سړی شو
یـــو خـــارج کې مســافر شو
یـــو لـــږ وران بې تــربیــه شو

زه د ټـــولـــو اب و جـــد وم
زه د ټـــولـــو د ســر سیـــوری
ماتـــه ټــول یو شانتې ګران وو
زه پـــه ټولـو بانــدې ګــران وم

د پسخـــو د ختـــو کـــور وو
یــو زړه غـــونـــدې راډیـــو وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درملــــو يــو څــو بــوټـــي
يـــو، يـــو ډزې چـــره ايـــز وو

غـــريبـــي نـــــه وه کافـــي وو
د هغــــه وخت تقـــاضـــا وه
يـــو دوکان وو يـــوه ځـــا وه
پـــه خطـــونـــو رابطـــې وې

زه رالـــوی پـــه ســـوچه غوړو
ښـــه تنـــدرستـــه لـــه ازلـــه
زړه مې فيـــل ځيـــني کلان وو
او د دغـــو ټـــولـــو کـــور وو
ټـــول قـــــانع پـــه خپله برخـــه
ټول مشغول په خپل روزګار وو
خـــوشـــــالـي وه قنـــاعت وو
د دې ټــــــولــــــو محــبت وو
نو د دې په ځاې چې زوړ شم
ورځ تـــر بـــلې ځـــوانيدلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همـــه و كـــور ودان شــــو
د هــــمــــــه و اولادونــــــــــه
د همــــه و خپـــــــل كـــورونـه
د همـــــه و زنــــــدګـــي شـــوه
هــــر اولاد د بـــــل نــــه ښـــكلی
هـــره پيغلــــه د ســر تــــاج وو
هـــــر مـــاشــــوم لــــكه ملک وو
هــــر يـــو ځـوان مې بركت وو
ژونـــد مـــې هسې تيـــريدلـــو
ګـــويا زه چې جـــاويــــدان يم

چـــې د چـــا د بـــد نظــــــره
د شيطان مې كـور ته پـام شو
پــــه كلاره پــــه تـــدبيـــــر يـــې
څـــه كـيسې فلسفې جـــوړې
د بـــدلــــون د نـــامــــه لانــدې
ګمـــــراهۍ تــــه شــروع وكـړه
دې تمــــامـــو تــــه واعظ شـو
بيــل بيــل وعظ بيــل بيــل علـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حــرص و وعــد د مقــامــاتو
د فلـــوســـو د امـــوالـــو
د قـــوت طـــاقت د حکـــم
د رواو نـــــــــــــــاروا و

ده د ټـولـو زړه سيـاه کـړ
د خپـــل حـــالـــه د يـو بلــه
چا وييل چې ساينس مهم دی
چـــا وييـل ډاکټـــر کافـــر دی
چـــا فتـــوې د قتـــل ورکـړې
نـــوم د کفـــر و دهر خور شو
ټولـو يـو بل ته عطـا کـړل
ښـــه اسمـــا د حيـــوانـــاتـــو
يـــو پـــه بـل بې اعتبـــاره
او يـــو بـل تـــه ســـره غله شو
مـــاشـــومانـــو ســـره کټ مټ
پـــل پـــه پـل د ابـــا کـيښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــره ونښـــتـــــل د مخـــــې
د يـــــو بـــــل اهـــــانتـــونـــه
او يـــو بـــل تـــه سپکې سپورې
يـــو ويـــــل چې زه سهـــي يـــم
بـــــل ويــــــل زه مسلمــــان يـــم
يـــــو ويـــــل زه يــــم پـــــه حقـــه
بـــــل ويــــــل تــــــه تــــاوانـــي يې
سپکـــو سپـــورو نــــه ورپـــورته
وار ګـــــوزار پکې شـــروع شـو
بـــــدبيني شـــوه دشمني شـــوه
ســـره دغــــومـــــره پـــردي شـــــو
چې قتــــــال يې هم شــــروع کړ

دې حــــالت تـــــه دې ډرامې ته
دوه کســــــان پـــه تمـــاشـــه وو
يـــو خـــو زه چې مې اولاد وو
پــــه ســـرو سترګـــو مې ژړلې
پـــه ارمــــان او پــــه رغبت چې
هغـــه زوړ وخت بــــه رايـــاد شــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــل شیـطان یې تمــاشبین وو
پــه خنــــدا پــه مسخــرو وو
کلـــه یــو تــه پســـه پســـه
کلـــه بــل پـــه بـــل هلاکـــه
کلـــه مـــرګ پــه نوم د مینې
کلـــه دین کلـــه دنیـــا وه

خو زه خپل ځان کې مشغول وم
دا بچـــي خـــو ټـــول زمـــا وو
د قـــاتـــل مقتـــول مـــې دواړه
خپلـــه وینـــه خپل وجـــود وو
ژړاګانـــــو بـــانـــدې ستـــړی
د دنـــیـــا نصـــیحتـــونـــه
خـــو شیطـــان مـــا نه تکړه وو
زمـــا علـــــم کلام هیـــــڅ وو
هغـــه تیـــرې خوشـــالۍ مې
داستـــانونـــه او قصـــې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پــه کــومه ګــونا داسې
د خپل ځـان پـه وينو رنګ شوم

آيـا بيـا بــه داســې وشــي
چې مې هغـه کـور هغـه شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجنون نسل

سپین ګفتار او سپین جبین سره جوړ نه شو
نــو کــه زیستم یــا دروغګــو یــا رو سیــا یم

هــر یــو لـــفظ تـــه مې ســوونـــه انتقـــاده
چې مجنـــون یم کـــه سویـــه کې لـز بالا یم

د وجـــدان د خجـــالـتـــــــه چـــې راوځـــم
یـــار تـــربـــور دوست و رفیق تــه نــا اشنا یم

تنهـــایی زمـــا عـــمـــدي انتخـــاب نـــه دی
چې د هـــــر دره جـــواب یم نـــو تنهـــا یـــــم

دا زمـــــا ارثي الـــم بـــه مـــا ســـره ځي
د مجنـــــون نســــل اخــــره بقـــایـــا یـم

لـــــه خفتنـــه تـــر سبـــا بیـــا تـــر خفتنـــه
چې پـــه تـــا یـــم نـــو غمـــونه ســـراپـــا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعـــــلام د قلب و ذهن اختـــــلال يـــــم
هرجـــايي يــم هم اينجـا يــم هم آنجـا يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترس

زمـــا تـــرس طبيعي نـــه دی
لــــه ازلــــه مــــدافــــع وم
چې د چا مې زړه کې ترس دی
هغـــه مـــا نـــه قـــوي نه دی
خـو وړوکی چې رالـــوی شوم
لــــه ابـــاو لــــه اجـــدادو
بس همـــدا راتـــه زوتيـــږي
چې ډاريـــږه ډار ضـــرور دی
ډار احتيـــاط دی ډار بقـــا ده
تـــه کـــه پـــايې پـــه ډار پـــايې
زه بـــا ګفتـــه بـــا ادبـــه
ټـــول مې ومنـــل ډارن شـــوم
کلــــه تـــرس د درد و مـــرګـــه
کلــــه ډار د غـــريبـــۍ نـــه
کلــــه حفـــظ د آب و رو شـــي
کلــه کلــــه لـــه شيطـــانـــه
د دې ټـــولـــو يـــو خبـــره
اوس لــــه ډاره هـــم ډاريــــږم
دا لا څنګـــه زنـــدګي شـــوه
دا زه څنګـــه تربيـــه شـــوم
کـــه دا ترس مې فنـــا نـــه کـــړو
نـــو اعـــلام پکـې فنـــا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترس

يو ځــو ليــل و نهــاره خــو مې پريږده چې زه زه شم
مفيــد شم کــه مضر شم که مضر شم لا به ښه شم

تــاريک ارمـــان کاذبـــو رڼـاګانـــو کې درغــل دی
پيــدا بـه شـو تـه اشک چشم عشق زه بـه رانجه شم

خنــدا سليقــوي اجتمـــاعي خـــو زه خستـــه يــم
يو ځــو شيبې که اصل شمه اصل په خپـل زړه شم

حــوس په عشق کې ورک هلــه آغاز زما د عشق شو
عاشق يم چې په شپه د وصل ډوب په خوب ويده شم

د عمــر درد پـــه يـــو لحظه ديـــدار ځنګـــه رغيــږي
هـــای درده بې غيرتــــه زه به ستــا د کوم خواله شم

ښـــه ګـــوري ښـــه زما د فکــر اوج بانــدې پوهيږي
را جګ شـــه لږ راپاڅه چې دې خاک پـــا له زړه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژونـــد په رنګــینیو کې ساده اعـــــلام درغـل شو

تـه تـه شه چې زه زه شم چې خبر پـه زه او تـه شـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهايي

هــر يــو فکــر پــه خپـل زړه تمام رويا په خپله خوښه
پکې ورک د حســن شـوق د فــراق درد د وصل نښــه
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالـه

چې تنهــا يــم زه بـاچـا يم زه قـاضي زه رعـايـا يـم
چې مې ښنګه ځان ته خوښه وي هم هغسې ځان ښايم
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالـه

نــه طعنې نــه پيغورونه نــه حساب غواړي نــه نـاز کړي
نــه مې کم بولي نــه زيات نــه اواز اوري نــه اواز کـړي
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالـه

خپــل اَســرار را اخلــو زړدو کلــه په زور کلــه پــه مينه
د وفــا دود تـــه مـــايـل دور د اغـبـــارو د آيينـــه
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــا زړه چې ســره مــرو کــه سره پايو خپل جهان کې
کــه ورکـــيـــږو کـــه ډوبيـــږو په عيونــو د جانـــان کې
چې دا زه پـــه تنهـــايی کـــه تنهـــايي په ما خوشـالـه

غمــازان مــو تــول جهــان بې استثنـــا حتی, لــه يــاره
لــه دوستـــانــو ګـــريزان پـــه پټـــه پټ لا لـــه ريبـــاره
چې دا زه پـــه تنهـــايی کـــه تنهـــايي په ما خوشـالـه

ستـــا ديـــدار د زړه قـــرار خـــو تنهايي بـــه ځنګه کيږي
له اعــــلامه تـــه سنګين خـــو تنهـــايي پـــه تـــا درنديږي
چې دا زه پـــه تنهـــايی کـــه تنهـــايي په ما خوشـالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيڅکه

د خـوبـونـو يــوه پيڅکــه د افــکارو يــوه څنـــډه
چې ستا ياد پکې ديره وو مـا راغونډه کړله غونډه

څــه دردونــه راسره وو څــه غمونــو را په شا کړه
د مبهم منـــزل په لـــور مبهم سفــر پــه وچـه منډه

ور روان مخ پـــه قبلـــه د ســـرو کاپـــرو پـه خبره
محجب د چـا په خـولـه د چـا په فکـر پـه بربنډه

کــه په کرښو د جبين وي نو ته هم راسره لاړ شه
مـــا بلا ډغـــرې وخـــوړې اشنـــا پــه خپلـه ټنډه

معصوميت په مــا تمـام خو چې دا ولې وژل کيږم
يــا شـهيد شم يــا يتيم شمه يــا بوره شم يا کونډه

د حيات عجب قانون د روزګار لا عجب ترتيب دی
د شباب نــه تــر پيرئ پرش جهش لــه هره خنــډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعــلام د زړګي زور د عمـــر سختو بدو کم کړ
ګني تل ښـــه استوار وم ستـــا د ياد لـه ډکـه پنډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلمه

د دلــبر د کلي ضیف رابــرابــر شـــو
زه حیـــران چې یې په څه پزیرایي کړم

اول جــوړه میلمستیا کـــړم د ګیلـــو نــه
کــــه قصـــه د رنج و غم د دارایي کـــړم

حسابي د خپلـــو تویو اوښکـــو ورکـــړم
نهفتن یې چې لــه ځـــایه هرجایي کـــړم

ورښــــکاره تقـــلــبي خنـــدا د عـمـــر
کـــه صادق شمه دا کـــذب نهـــایي کـړم

د وصـــال د څـــو شیبـــو عجیب یـــادونـــه
چې یې زه پـــه دا روزګار رهنمایي کـــړم

کلـــه وایم چې په چوپـــه یې رخصت کـړم
کلـــه وایمه چې جـــوړه رســـوایي کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـو اعـــلام يمه فطرت کې مې پښتو ده
د ميلمـــه ســـره فطـرتاً آشنـــايي کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا او تیاره

د پینځـــو ورځــو ژونـدون پینځه ســهاره
حوصــلـه ورتــه پینځــه ورځې د شــماره

د پینځــو ګــرمــو غــرمـــو پینځه تـاوونه
باقی یخ دیګـــر و شــــام و شب قـــراره

د خنـــدا پینځه وختونه چې قضـــا شي
قضـــــايي ورته پینځه ســلګۍ پـــه لاره

نــه زه ته شوم نــه تـه زه لا اقــل یــو وار
ته به څه شې زه به څــه لــه خپلــه واره

باقي شپه ده تــور تمـــونـه دي تیاره ده
د پینځـــو غـرمـو یــوه نــه ده تیــــاره

ته رڼا د لمر خوندي کــړه په مســکا کې
زه بـه تـاو د افتـاب پټ کــړم لـه غبــاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه زما زړګی رڼا کــړه پـــه تیــاره کې
زه به ګرم کړم ستا خیال د زړه په داره

کــه رڼــا یې د اعـــلام د زړه قــرار وي
باقي تکــه توره تيښتــه لـــه دې حـــاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا او تياره

چې په کاڼي بانـدې داسـې
وخت په وخت قطـرې د سختـو
راوريـــــږي او تيـــريـــــږي
پـــــــه کلاره پـــــــه کلاره
نــه يې غـــږ وي نــه رنګـــونه
نـــه د چــا ورتــه څـه پـام وي
خلک سيـــخ ورنـــه تيــريــږي
وايــي کاڼـى بلا نــه خـــــوري
خـــو قطــرې لــږې سيـوا شي
کاڼـى رو رو ســـوری کيـــږي
آخــــــر لاره پـکـــــې وشــــــي
بيـــا هم پــام د چــا ور نه شي
دا لا کاڼـــى دی چـې ټينـګ دی
کــه بشـــر زمــــا پـــــه مثـــل
پــه دا شــــان ورتـــه کلـونـه
مياشتې تيرې کړي او سخت وي
نــو يــا کاڼـــى بې قــــدرتــه
يــا اعـــــلام د کاڼـي سخت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک ځان

زمـــا عقــــل څــــه یــــو سِـــر دی
کلـــــه سیــــر کـــــړي د ســـــماو
کاینـــــــــات ذره ذره کـــــــــړي
د دنیـــــــا و مـــــا فیــــها نـــــه
ذره هــــم تمنـــــا نـــــه کـــــړي
په خپل ذات کې داسې غرق شـي
چې پخپـــــله نـــــه پـــــوهیــــزي
چې زه څـــــه زمـــــا وجــود څـــــه
بیـــا راپـــاڅیــــزي بیــــدار شــــي
پــــه ښي اړخ وي یـــا پــه چپ اړخ
د فنـــــاو شمیــــــر شـــروع کـــړي
کلـــــه نــــــام کلـــــه مقـــــام وي
کلـــــه زور کلـــــه دستــــــور وي
کلـــــه هیـــلـــــه د لا نــــــــورو
د ســــــــریع غنـــــیٰ او امـــــــن
دا بـــــــل اړخ یې بیـــــا بـــدل وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـــه ګيـــلې ګـــوزارې ځـــان نـه
څـــــه د خـــپـــلـــو د پـــــرديـــــو
د چـــا لـــز شـــان ښـــه جبل شـي
د چـــا ډير ښـــه نـــاپديـــد شـــــي
خپـــــل وجـــود تـــــه بې ارزشـــــه
او غبـــــا پـــــه تعقـــــل کـــــې
دا خـــو سمـــه ريشخنـــــدي ده
زه بـــه څـــه وايـــم چې څـــه يـــم
کـــه دې ځـــان چـــرته پيـــدا کـــړ
چم ګاونـــــډ ته يې اعـــــــلام کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

Bey Wakhta Taqazey

Pashto Poetry

ماښامونه مې اوږده لکه کلونه
او کلـونه مې کـوتاه لکه ماښام

ISBN 978-9936-1-0629-1

Akmal Elam

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library